

Scott Cunningham

SZTUKA

DLA POCZĄTKUJĄCYCH

WROŻBIARSTWA

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII

...coś więcej niż psychologia

Scott Cunningham

S Z T U K A
DLA POCZĄTKUJĄCYCH
WRÓŻBIARSTWA

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
...coś więcej niż psychologia

REDAKCJA: Dominika Dudarew
PROJEKT OKŁADKI: Krzysztof Kozłowski
SKŁAD: Krzysztof Kozłowski
KOREKTA: Sylwia Wieczeryńska
TŁUMACZENIE: Ewa Androsiuk

Wydanie I
BIAŁYSTOK 2010
ISBN 978-83-7377-422-3

Translated from "DIVINATIONS FOR BEGINNERS"
Copyright © 2003 Scott Cunningham
Published by Llewellyn Publications Woodbury, MN 55125 USA
www.llewellyn.com (Formerly titled The Art of Divination,
published by Crossing Press, 1993.
Reissued by Crossing Press as Pocket Guide to Fortune Telling, 1997)

© Copyright for polish edition by Studio Astropsychologii, Białystok, 2010.
All rights reserved, including the right of reproduction in whole or in part in any form.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część tej publikacji nie może być powielana ani rozpowszechniana za pomocą urządzeń elektronicznych, mechanicznych, kopiujących, nagrywających i innych bez pisemnej zgody posiadaczy praw autorskich.

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
...coś więcej niż psychologia

15-762 Białystok
ul. Antoniuk Fabr. 55/24
85 662 92 67 – redakcja
85 654 78 06 – sekretariat
85 653 13 03 – dział handlowy – hurt
85 654 78 35 – sklep firmowy „Talizman” – detal

Więcej informacji znajdziesz na portalu www.psychotronika.pl

PRINTED IN POLAND

PRZYSZŁOŚĆ JEST TERAZ

W dzisiejszych czasach, gdy poradniki dotyczące samorozwoju zajmują wysokie miejsca na listach sprzedaży, widzimy wyraźnie, że jako ludzie nie jesteśmy już usatysfakcjonowani życiem bez określonego kierunku. Poszukujemy idealnych technik, które pomogą nam się rozwijać. Czytamy książki, uczęszczamy na wykłady i codziennie poświęcamy czas, poszukując nowych dróg. Sposoby te działają bardzo efektywnie na niektórych ludzi. Inni jednak zdają sobie sprawę z tego, że czegoś im brakuje: mają wyznaczony cel i posiadają mapę, na której jest on zaznaczony, jednak nie są pewni, którą drogą najlepiej do niego dojść. Tacy ludzie mogą popadać w rozpacz i nie robić nic, by udoskonalić swoje życie.

Wróżbiarstwo dostarcza nam niezbędnych informacji. Pozwala nam spojrzeć w kierunku, w którym zmierzamy. Analizując informacje na jego temat i wdrażając je do naszego obecnego życia, możemy ominąć nieprzyjemne sytuacje i poprawić jakość naszego życia.

Wróżbiarstwo jest narzędziem przeznaczonym do odczytywania nieznanych informacji. Może ono odgrywać zasadniczą rolę w dostosowywaniu naszego życia do własnych oczekiwań, marzeń i pragnień. Może też stanowić dla nas wsparcie podczas pobierania tych lekcji życia, których jeszcze nie opanowaliśmy, łagodząc w ten sposób trudy naszej wędrówki w przyszłość.

Scott Cunningham

O AUTORZE

Scott Cunningham praktykował magię elementalną przez 20 lat. Był autorem ponad pięćdziesięciu publikacji, zarówno z dziedziny beletrystyki, jak i literatury faktu, z których 17 ukazało się nakładem wydawnictwa Llewellyn Publications. W swoich książkach opisał wszystko to, czego doświadczył, co zbadał i czego nauczył się podczas swych studiów nad magią. Książki Scotta Cunninghama odzwierciedlają szeroki zakres jego zainteresowań związanych ze społecznością New Age i ruchem Wicca, w których cieszył się powszechnym szacunkiem. Cunningham odszedł z tego świata 28 marca 1993 r. po długiej chorobie.

KONTAKT Z WYDAWNICTWEM

Jeżeli chcieliby Państwo zdobyć więcej informacji na temat niniejszej publikacji lub innych książek Scotta Cunninghama, proszę kierować listy do wydawnictwa Llewellyn Publications za pośrednictwem Llewellyn Worldwide. Wydawnictwo z chęcią przyjmie od Państwa opinie na temat wydawanych przez siebie książek oraz ich wpływu na Państwa życie. Prosimy pisać na adres:

Llewellyn Worldwide Ltd.
2143 Wooddale Drive, Dept. 978-0-7387-0384-8
Woodbury, MN 55125-2989, U.S.A.

Prosimy o dołączenie koperty z adresem zwrotnym i znacznikiem lub 1\$ na pokrycie kosztów. Do listów spoza USA prosimy załączyć Międzynarodowy Kupon na Odpowiedź.

Wielu autorów wydawnictwa Llewellyn posiada własne strony internetowe z dodatkowymi informacjami i zasobami. Więcej informacji uzyskają Państwo, odwiedzając naszą stronę:

<http://www.llewellyn.com>

Autor pragnie szczerze podziękować następującym osobom:

Vinny'emu Gaglione ze Spellbound (New Jersey), za jego nieoceniony wkład w kilkanaście włoskich technik wróżbiarstwa.

De Traci Regula, za udostępnienie swojej osobistej biblioteki.

Marilee Bigelow, za dyskusję na temat pewnych systemów wróżbiarstwa, obejmujących świece i inne techniki, jakich używaliśmy około 10-15 lat temu.

Annelli, za jej instrukcje dotyczące odczytywania znaków dymnych.

Marlene Cole, za jej pomoc w napisaniu rozdziału o Tarocie.

Mamie i Tacie, bez których w ogóle nie byłoby autora.

SPIS TREŚCI

Przedmowa	9
Wstęp	11

CZĘŚĆ I: RÓŻNE ASPEKTY WRÓŻBIARSTWA

Rozdział 1. Początki	17
Rozdział 2. Wróżbiarstwo w starożytności	25
Rozdział 3. Wróżbiarstwo jako sztuka piękna	43
Rozdział 4. Myślenie symboliczne	55
Rozdział 5. Postrzeganie czasu	61
Rozdział 6. Wyznaczanie okoliczności wróżbiarskich	65
Rozdział 7. Wpływanie na zmianę przyszłości	71

CZĘŚĆ II: TECHNIKI WRÓŻBIARSKIE

Rozdział 8. Woda	83
Rozdział 9. Ogień, świece, dym i popiół	91
Rozdział 10. Wiatr, chmury i ptaki	101
Rozdział 11. Rośliny i przyprawy	111
Rozdział 12. Ciągnięcie losów	119
Rozdział 13. Wrózenie z kryształowej kuli	127
Rozdział 14. Miłość	133
Rozdział 15. Lustra	141

Rozdział 16. Gwiazdy, Księżyc i błyskawice	147
Rozdział 17. Inne metody wróżbiarskie	155

CZEŚĆ III: ZAAWANSOWANE TECHNIKI WRÓŻBIARSKIE

Rozdział 18. Rozkłady kart Tarota	173
Rozdział 19. Chiromancja	191
Rozdział 20. I Ching – Księga Przemian	197
Rozdział 21. Przyszłość zaczyna się teraz	203
Załącznik 1. Słowniczek wróżb	205
Załącznik 2. Nietypowe metody wróżbiarskie	221
Słowniczek terminów związanych z wróżbiarstwem	225
Bibliografia z komentarzami	231

PRZEDMOWA

Scott Cunningham był oddany trzem kwestiom: sztuce pisarstwa, sztuce życia w zgodzie z magią i szczerą trosce o swoich czytelników.

Jako pisarz, Scott robił skrupulatne notatki ze swoich badań i zawsze tworzył co najmniej trzy pełne kopie robocze swoich rękopisów przed wysłaniem ich do publikacji. Kolejne rękopisy wychodziły często w odstępnie roku lub więcej, co dawało autorowi szansę na obiektywną ocenę swojej pracy. Scott sprawdzał dokładność wszystkich faktów i starał się czytać manuskrypty z punktu widzenia czytelnika, by przekonać się, czy jego instrukcje są jasno sformułowane.

W swoim krótkim życiu Scott napisał ponad 30 książek – niektóre z nich były krótkimi powieściami, inne technicznymi instrukcjami obsługi stworzonymi na zamówienie. Te ostatnie były pisane w celu zapewnienia sobie przez autora środków do kontynuowania badań i pisania „prawdziwych książek”.

Owe „prawdziwe książki” zawierają serce i duszę Scotta. Wszechświat i wszelkie formy życia postrzegał jako magiczne. Magiczny wszechświat i magiczne życie to według niego dwie strony tego samego medalu, ponieważ jesteśmy częścią magicznego wszechświata i mając świadomość magii w naszym życiu możemy przejść przez nie mądrze i szczęśliwie.

Tu właśnie ujawnia się jego miłość do czytelników i troska o nich. Scott chciał, by ludzie zrozumieli, iż przyroda nie jest „gdzieś tam”,

lecz my jesteśmy jej częścią i ona jest częścią nas. Mamy, w związku z tym, wiele możliwości, ale też zobowiązań; oznacza to, że nie tylko wszelkie formy życia stanowią jedność, lecz także przyroda jest tworem ożywionym. To my łączymy wszystko w całość, żyjąc ze świadomością życia i miłości, które nas otaczają.

Scott wnikliwie czytał korespondencję – listy od czytelników zadających pytania i zwracających mu się z osobistych problemów. Każdy list traktował poważnie i odpisując, wkładał całe swoje serce w treść odpowiedzi. Najbardziej interesowali go młodzi czytelnicy oraz początkujący adepci starający się żyć ze świadomością istnienia magii w kulturze, w której przyrodę przeważnie postrzega się jedynie jako surowiec lub „wroga” zasługującego na ukrzyżowanie na krzyżu materializmu.

Sztuka i nauka wróżbiarstwa możliwe są właśnie dzięki tej jedności między światem „gdzieś tam, na zewnątrz” i „tu, w środku”. Czytając z kart, kamieni, kształtu chmur, interpretując symbole zawarte w snach i przedmiotach, otwieramy drzwi percepcji na szerszą rzeczywistość, gdzie przeszłość i przyszłość nie są oddzielone od naszej świadomości.

Niniejsza publikacja to jedna z ostatnich książek Scotta. Zawiera ona jego badania oraz wstęp do różnych odmian wróżbiarstwa. Stanowi początek, który pozwoli wam odnaleźć rodzaje wróżb najbardziej przemawiających do was, pozwalających wam poczuć magię i umożliwiających komunikowanie się ze światem, w którym można znaleźć odpowiedzi na wszystkie pytania.

Mam szczerą nadzieję, że z tą książką postawicie pierwszy krok w waszej cudownej podróży przez życie pełne magii.

Carl Llewellyn Weschcke
Wydawca, Llewellyn Worldwide, Ltd.

WSTĘP

W ostatnich latach obserwuje się eksplozję zainteresowań poznawaniem przyszłości. Niezliczone linie telefoniczne osób o zdolnościach parapsychicznych działają 24 godziny na dobę i ludzie ci nie narzekają na brak klientów. Powstały programy komputerowe do selekcjonowania run i heksagramów I Ching. Talie kart Tarota nigdy nie cieszyły się większym zainteresowaniem i nigdy nie sprzedawały się lepiej. Główne targi medycyny naturalnej, przyciągające setki lub nawet tysiące uczestników pragnących spojrzeć w swoją przyszłość, cieszą się ugruntowaną pozycją w całym kraju.

Bez wątpienia posiadamy niezaspokojoną ciekawość dotyczącą naszej przyszłości. Każdy z nas kieruje się inną motywacją uzyskania wglądu w nasze jutro, lecz sama chęć poznania przyszłości jest stara jak ludzka świadomość i percepcja czasu.

Nowoczesna technologia dostosowała do swych potrzeb starożytne formy przepowiadania przyszłości (dla celów prawnych nazywane dziś „parapsychiczną formą rozrywki”), ale stare sposoby wciąż są stosowane przez osoby, które pragną osobiście zaangażować się w odkrywanie swoich potencjalnych dróg życiowych. Jest to jedna z najważniejszych wartości wróżbiarstwa: nie musimy chodzić do wróżbitów – sami możemy nimi zostać.

W stosunkowo krótkiej historii naszego gatunku zawsze zaprzętailiśmy sobie głowę pytaniami, troskami i nadziejami związanymi

z przyszłością. Chociaż zwierzęta i rośliny o wiele lepiej potrafią przewidzieć pewne wydarzenia, na przykład związane z pogodą, ludzie wykształcili niesamowity zestaw technik służących do przedzierania się przez zasłonę oddzielającą teraźniejszość od przyszłości. Korzystamy też z wróżb, by dokonywać trudnych wyborów, poznać dokładny obraz przeszłości oraz przeanalizować nasze obecne życie.

Ta odwieczna sztuka miała już wiele określeń. Osoby niepraktykujące mogą nazwać ją „przepowiadaniem przyszłości” lub „wróżeniem”, jednak oba te terminy są niekiedy uznawane za lekceważące. Większość ekspertów w tej dziedzinie używa sformułowania *wróźbiarstwo*, a siebie samych określa mianem wróżbitów.

Niniejsza publikacja jest kompletnym przewodnikiem po odczytywaniu swojej przeszłości, teraźniejszości i przyszłości. Napisana jest z punktu widzenia niemalże niespotykanego w pracach na ten temat, ponieważ autor nie akceptuje poglądu, iż żyjemy zgodnie z boskim planem (a więc uważa, że jesteśmy w stanie zmieniać naszą przyszłość). Nie musimy być wróżbitami, by odkrywać naszą przeszłość, teraźniejszość oraz przyszłość. Każdy z nas może zajmować się wróżbiarstwem i uzyskiwać istotne informacje, a ta książka przedstawia zarys wielu metod możliwych do zastosowania w celu osiągnięcia tej umiejętności.

Część I zawiera najważniejsze informacje dotyczące przedmiotu oraz debatę nad rangą wróżbiarstwa w starożytnym świecie. W tej części zawarte są też techniki związane z odczytywaniem symbolicznego znaczenia, z naturą iluzji zwanej przez nas czasem, a także propozycje wykonalnego planu zmieniania niechcianej przyszłości.

Część II składa się ze szczegółowych opisów szerokiego wachlarza technik wróżbiarskich, pogrupowanych według narzędzi i sposobów służących do ich wykonywania. Wiele z nich wykorzystuje naturalne siły przyrody, takie jak woda, chmury, dym, ogień czy sposób poruszania się ptaków.

Część III to krótki wstęp do bardziej zaawansowanych technik wróżbiarstwa.

Pierwszy załącznik zawiera listę ponad siedemdziesięciu sposobów przeprowadzania wróżb pochodzących z różnych części świata i z różnych okresów historycznych. Dalej mamy bibliografię z komentarzami,

która skieruje zainteresowanych czytelników do odpowiednich źródeł i pozwoli zasięgnąć więcej informacji na dany temat.

Sztuka wróżbiarstwa dla początkujących to praktyczny przewodnik po bardzo praktycznej sztuce. Informacje na temat wróżb przedstawione zostały wraz z opisami odpowiednich technik mających zapewnić szybkie dostrzeżenie możliwych wydarzeń w przyszłości i uzyskiwanie odpowiedzi na zadawane pytania, a także oferujących pomoc w podejmowaniu trudnych decyzji. Przedstawiona wiedza opiera się na badaniach i doświadczeniach przeprowadzanych przez ponad dwie dekady. Chociaż nie możemy zagwarantować sukcesu jakiegokolwiek z tych technik, nie wydaje się nam prawdopodobne, że wiedza o nich przetrwałaby pięć wieków, gdyby techniki te nie były skuteczne.

Wróżbiarstwo nie jest krokiem wstecz do czasów, gdy rządziły nami przesady i nieporozumienia. Przeciwnie – pełne zrozumienie działania mocy kształtujących nasze życie wymaga głębokiego zastanowienia i przemyślenia wielu niezwykłych koncepcji, które są nam drogie.

Nie istnieje coś takiego jak przeznaczenie, los. Żadna wyższa istota nie ustala planu naszego życia. Jest ono prawie całkowicie zależne od nas samych. Wróżbiarstwo, jako narzędzie do uzyskiwania w inny sposób niedostępnych informacji, może być wielkim sprzymierzeńcem w kształtowaniu naszego życia i realizowaniu naszych nadziei i pragnień.

Przeszukajcie przeszłość. Zbadajcie teraźniejszość. Spójrzcie w przyszłość. Dopiero wtedy będziecie gotowi w pełni uczestniczyć w tej wielkiej przygodzie, którą nazywamy życiem.

ROZDZIAŁ 8

WODA

Woda jest fascynującym żywiołem. Nawilża i użyźnia ziemię, oczyszcza powietrze, myje nam samochody, zmywa nieczystości z naszych ciał, jest częścią powierzchni, po której możemy podróżować do odległych miejsc, daje życie roślinom, które następnie stanowią pokarm dla ludzi i zwierząt, a także rzeźbi teren tworząc fantastyczne krajobrazy. To szerokie zastosowanie wody doprowadziło do uznania bóstw zamieszkujących jeziora, rzeki, oceany, strumienie: wodę w każdej możliwej postaci. Nawet sztucznie utworzone studnie wzbudzały podziw i szacunek, wobec czego niewiele osób, zwłaszcza na suchych terenach, ośmielało się bagatelizować znaczenie wody.

Woda od dawna jest obiektem badań pod kątem przepowiadania przyszłości. Jej kolor, przejrzystość, przyływy i odpływy, temperatura, poziom rzek oraz zachowanie mórz dostarczały nam informacji. Wskazówki dotyczące przyszłości odczytywano też na podstawie bąbelków unoszących się na powierzchni strumieni, a także falowania powierzchni dużych zbiorników wodnych.

Woda tradycyjnie uznawana była za kobiecy żywioł. Jej wilgotny chłód generalnie symbolizuje wzrost i oczyszczenie, miłość i parapsychiczną wrażliwość, uzdrawianie i pokój. Nic więc dziwnego, że dzięki tym i innym właściwościom woda była i nadal jest popularnym narzędziem wróżbiarskim.

Uważa się, że *hydromancja* (przepowiadanie przyszłości na podstawie obserwacji wody) została stworzona przez Nereusa, greckiego boga mórz i wody w każdej postaci. W starożytnej Grecji standardowa metoda wróżenia z wody polegała na wypełnieniu nią naczynia w nocy. Wokół naczynia umieszczano pochodnie i wznoszono długotrwałe modły. Następnie przed naczyniem sadzano niewinnego młodzieńca lub brzemiennej kobietę. Z ich odbić w wodzie wróżbita odczytywał wydarzenia mające nastąpić w przyszłości. Hydromancja jednak składa się z kilku innych technik, a wszystkie one wiążą się z wykorzystaniem istotnego żywiołu, jakim jest woda.

PRZYGLĄDANIE SIĘ WODZIE

Najprostszą metodą jest przyglądanie się powierzchni wody, zwane też wróżeniem z wody. Woda używana jest tu do wytworzenia symboli przepowiadających przyszłość. By odprawić ten starożytny rytuał, wlejcie trochę wody do niebieskiej ceramicznej miski. Zadajcie swoje pytanie. Siedząc tyłem do światła w ciemnym pomieszczeniu, zwróćcie się do wody, ale nie przyglądajcie się jej samej (niektórzy dodają do wody kilka kropel niebieskiego barwnika do żywności lub atramentu, by była ciemniejsza; jest to szczególnie przydatne, gdy nasza miska jest koloru jasnoniebieskiego).

Podobnie jak w przypadku kryształowej kuli (patrz: rozdział 13.), woda niekiedy może się zaciemnić. W końcu możecie zacząć dostrzegać symbole w jej chłodnej toni. Zanim to nastąpi, zanotujcie je. Kiedy nie widać już żadnych innych znaków, rozpocznijcie proces ich interpretacji.

Niektórzy wróżbicy wolą, by podczas ich wróżby w wodzie odbijał się płomień świecy. Inni wynoszą misę z wodą na zewnątrz, w bezchmurną noc i przepowiadają przyszłość, spoglądając na odbicie księżyca w wodzie. Możecie użyć którejś z tych trzech technik.

Metoda zbliżona do obserwowania wody wymaga użycia wina. Wlejcie wino do czystego kieliszka. Postawcie za nim świecę, by oświetlała napój. Usiądźcie przed naczyniem i zadajcie swoje pyta-

nie (jeśli macie jakieś), obserwujcie oświetlone wino i wypatrujcie pojawienia się symboli. Ta technika znana jest jako *ojnomancja*.

Skyfomancja oznacza użycie kubków i kieliszków do wróżenia (podobnie jak we wspomnianej wyżej technice). Geneza tej metody wróżbiarskiej nie jest znana. Następująca procedura pomoże czytelnikowi ujrzeć przeszłość, teraźniejszość oraz przyszłość. Potrzebne będą trzy naczynia wykonane z różnych materiałów.

Starodawne instrukcje podają, że przez trzy dni przed wróżbą muszą utrzymywać się łagodne warunki atmosferyczne. Wróżbita powinien być ubrany na biało. Wypełnijcie srebrne naczynie winem, miedziane olejem, a szklane – wodą. Przyglądajcie się zawartości srebrnego naczynia, by odczytać przyszłość, miedzianego – by ujrzeć teraźniejszość, a szklanego – by odkryć przyszłość. Użycie trzech takich narzędzi wróżbiarskich jest idealne, gdy przeszłość, teraźniejszość i przyszłość odnoszą się do zadanego pytania – co zazwyczaj się zdarza.

Złote naczynia wypełnione wodą również były niekiedy używane do wróżenia, lecz większość wróżbitów nie mogła sobie na nie pozwolić. Alternatywą do korzystania z nich było wkładanie złotego pierścienia do szklanego naczynia z wodą. Ustawcie szklane naczynie przed lustrem i obserwujcie odbicie pierścienia.

Naturalne zbiorniki wodne zapewniają doskonałe narzędzie wróżbiarskie. Idealne będzie spokojne jezioro lub niewielki staw stale zasilany wodą ze strumienia. Usiądźcie na brzegu jeziora lub stawu. Odseparujcie się od wszelkich czynników odwracających uwagę i przyglądajcie się wodzie. Jeżeli macie na myśli jakieś pytanie, zadajcie je. Ujrzyście wszystko to, czego powinniście się dowiedzieć.

Na koniec wrzucie grudkę złota do studni. Woda stanie się bardziej przejrzysta i przez to bardziej podatna na wróżenie (prawdopodobnie srebro było o wiele częściej używane do tego rytuału niż złoto, zaś sam rytuał stanowi pamiątkę czasów, gdy studnie uważane były za święte miejsca i złoto lub srebro ofiarowywane były duchowi studni lub bóstwom towarzyszącym mu).

Inne metody związane z obserwowaniem wody to przyglądanie się falom na plaży, przyglądanie się morzu z wysokiego punktu po-

nad jego poziomem, wróżenie z odbicia słońca lśniącego na powierzchni wody i odbijającego się od płaskiej powierzchni oraz wiele innych technik.

INNE FORMY WRÓŻENIA Z WODY

Unoszenie się na wodzie

Woda używana była do odczytywania przyszłości na wiele sposobów, nie tylko za pomocą obserwowania jej powierzchni. Jedną z takich metod stosowaną jest od czasów starożytnej Grecji. Weźcie jakiś przedmiot (może to być kromka chleba, liść lub inny lekki przedmiot) i udajcie się nad jezioro lub strumień. Zadając pytanie typu „tak/nie”, wrzucie swój przedmiot do wody. Jeżeli utonie, odpowiedź brzmi „tak”, jeśli zaś będzie unosić się na powierzchni wody lub utonie, ale za chwilę wynurzy się i popłynie z prądem wody, będzie to oznaczać odpowiedź przeczącą.

By dowiedzieć się, czy partner jest wam wierny, rzućcie szalik na powierzchnię jeziora lub stawu. Jeśli szal popłynie w kierunku północnym, oznacza to, że partner pozostał wierny. Jeżeli szal odpłynie na południe, zakwestionuje to wierność waszej sympatii.

Na całym świecie używana jest czarująca odmiana wróżenia z wody. Stanowi ona wariant opisanej powyżej techniki odprawianej na jeziorze. Umieście mały kwiat na dnie wielkiej miski. Zadając wasze pytanie, wlewajcie wodę do miski. Jeżeli kwiat po kilku minutach będzie unosił się na powierzchni, odpowiedź brzmi „tak”. Jeśli zaś pozostanie na dnie naczynia, odpowiedź brzmi „nie”. Jeśli zacznie się unosić, a potem zatonie, będzie to oznaczało, że w danym momencie nie możecie uzyskać żadnej odpowiedzi (podobne techniki stosowane były w miejscach, tak odległych w czasie i przestrzeni, jak starożytne Hawaje i Grecja).

Inny przykład wróżby wymaga jedynie trzech kartek papieru, dużej miski oraz wody. Na jednej kartce napiszcie „tak”, na drugiej – „nie”, zaś trzecią zostawcie pustą. Włóżcie wszystkie kartki do miski. Zadajcie swoje pytanie i wlejcie do naczynia wodę.

Pierwsza kartka, jaka wypłynie na powierzchnię wody, będzie odpowiedzią na postawione pytanie. Jeżeli jako pierwsza wypłynie czysta kartka, będzie to oznaczało, że w danym momencie uzyskanie odpowiedzi jest niemożliwe.

By określić, jaka jest pogoda na morzu, wrzucie kawałek chleba do studni. Jeżeli będzie unosił się na wodzie, morze będzie spokojne. Jeżeli jednak utonie, przewidywana jest brzydka pogoda. Tego dnia nie rozwijajcie żagli.

Studnie i stawy

Studnie są potężnym narzędziem wróżbiarskim. By uzyskać odpowiedź na jakiegokolwiek binarne pytanie, wrzucie do studni kamień. Liczba bąbelków wytworzonych przez kamień wpadający do wody będzie stanowić wynik wróżby: nieparzysta liczba oznaczać będzie „nie”, zaś parzysta – „tak”.

Wrzucanie monet do studni wciąż jest dziś praktykowane, a wywodzi się ze starożytnej praktyki wrzucania ciężkich przedmiotów do zbiorników wody stojącej i liczenia okręgów wytworzonych na wodzie przez te przedmioty na wodzie. Na podstawie liczby okręgów przewidywano przyszłość. Niekiedy używano kamieni o określonych kształtach: zalecano używanie trzech kamyków: jednego kwadratowego, jednego trójkątnego i jednego okrągłego. Wrzucie wszystkie trzy lub tylko jeden z nich do wody i obserwujcie wywołane w ten sposób falowanie na jej powierzchni.

Studnie wykorzystywane są też do innej ciekawej formy wróżbiarstwa. Pójdźcie sami do działającej studni o zmroku lub o świcie. Obserwujcie wodę. Jeżeli zobaczycie jakikolwiek symbol, zapamiętajcie go. Kiedy zniknie, wrzucie do studni kamień. Jeśli usłyszycie echo towarzyszące pluskowi kamyka, będzie to oznaczało, że symboliczna wiadomość jest prawdziwa.

Kolejny interesujący przykład metody wróżenia z użyciem wody wymaga bardzo specyficznych warunków, ale jest warty poświęcenia i długiego czasu oczekiwania na odpowiedź. Wróżbę tę można wykonać tylko w nocy. Musicie znaleźć płytki, sztuczny zbiornik wodny (ja używałem fontanny – wieczorem, po wyłączeniu).

czeniu strumieni wody). Woda w takim zbiorniku powinna być nieruchoma. W pobliżu musi znajdować się jakieś źródło światła, które lśniłoby na powierzchni wody. Poczekajcie, aż zacznie padać deszcz. Koniecznie musi to być łagodny opad, o niewielkiej liczbie kropli. Usiądźcie lub stańcie przy fontannie i zadajcie swoje pytanie. Jeśli światło jest wystarczająco jasne, oświetli krople deszczu spadające do wody. Każda kropla utworzy pojedynczy pierścień na powierzchni waszej fontanny bądź stawu. Obserwujcie rozmiary tych pierścieni. Jeżeli większość z nich stanowić będzie niewielkie okręgi widoczne przez mniej niż sekundę, odpowiedź na wasze pytanie będzie twierdząca. Jeżeli większość pierścieni będzie duża i będą one utrzymywać się przez dłuższą chwilę, odpowiedź będzie przecząca.

Słuchanie wody

Oto inny przykład wykorzystania wody jako wyroczni. Polega on na tym, że należy usiąść lub położyć się przy strumieniu lub rzece spływających po skałach. Wyciszcie swój umysł i nasłuchujcie szmeru wody. W odpowiedzi na zadane pytanie w waszym umyśle pojawi się obraz.

Złote rybki

Jest to wyraźnie współczesna forma wróżenia z użyciem wody. Oprócz samej wody potrzebne jest okrągłe akwarium oraz złote rybki. Postawcie akwarium na stole. Umieśćcie jasne światło tak, by przechodziło przez akwarium i dawało odbicie na ścianie, nad i pod nim (zasłońcie strumień światła tak, by był on wąski; odpowiednia do tego celu będzie latarka). Światło przechodzące przez akwarium umożliwi obserwowanie cieni utworzonych na ścianie, przez poruszające się w wodzie rybki. Cienie te odkrywają przed wami przyszłość.

Para wodna

Para wodna również może udzielać wróżbiarskich odpowiedzi. Będziecie potrzebować lustro wiszącego na ścianie oraz niskiego stolika umieszczonego tuż pod nim. Napelnijcie duży garnek

wodą i podgrzejecie ją, aż zacznie wrzeć. Następnie garnek postawcie na gorącej podstawce przed lustrem. Para wodna będzie się unosić i osiadać na jego powierzchni. Możecie przyglądać się zamglonej powierzchni lustra lub poczekać, aż para skropi się na lustrze i zacznie po nim spływać. Krople mogą łączyć się ze sobą, tworząc kształty zbliżone do liter, które następnie możecie interpretować.

ROZDZIAŁ 13

WRÓŻENIE Z KRYSZTAŁOWEJ KULI

Wróżenie z kryształowej kuli (*krystalomancja*) to starożytna sztuka zaglądania do kuli wykonanej z kryształu w celu ujrzienia wizji dotyczących przeszłości, teraźniejszości oraz przyszłości. W wielu kulturach, zarówno wschodnich, jak i zachodnich, starannie modelowano kule z czystego kryształu kwarcowego specjalnie z myślą o wróżbiarstwie. Oczywisty jest związek krystalomancji z przyglądaniem się wodzie i, prawdę mówiąc, w dawnych czasach kryształy kwarcowe uważano za wodę, która została na zawsze zamrożona. Przyczyną takiego przekonania były prawdopodobnie cechy czystego kryształu: jego niska temperatura i przejrzystość.

Krystalomancja rozwinęła się z, powszechnej w starożytności, praktyki przyglądania się powierzchniom dającym odbicia (takich jak na przykład paznokcie czy ostrza noży), wodzie (patrz: rozdział 8.), płomom czarnego atramentu wylanym na dłoń, płomieniom ognia (patrz: rozdział 9.) oraz innych podobnych rytuałów. Wszystkie wymienione techniki mają jedną przewagę nad wróżeniem z kryształowej kuli: nie wymagają kosztownego narzędzia wróżbiarskiego. Jednak gdy w XIV wieku kule z kwarcowego kryształu stały się dostępne na szerszą skalę w Europie, bogaci ludzie z pewnością używali ich lub wynajmowali wróżbitów, by odczytywali im przyszłość z takich kul.

Prawdopodobnie kilka kryształów było w użyciu znacznie wcześniej. Istnieje domniemanie, że to starożytni Rzymianie rozpo-

wszechnili krystalomancję w Europie. Zapiski historyczne zawierają też wzmianki o niewielkich (niecałe 4 centymetry średnicy) kulach z berylu, które były popularne w Irlandii już w XV wieku. Innymi minerałami stosowanymi powszechnie do wróżenia były: akwamaryna, chryzoberyl i obsydian. Wyrabiano z nich zarówno kule, jak i przedmioty o kwadratowych, płaskich kształtach.

Kryształów używano na wiele różnych sposobów. Najprostszy z nich polegał na wpatrywaniu się w płynny środek kryształowej kuli podczas przebywania w ciemnym pomieszczeniu. Alternatywna wersja tej metody polegała na wynoszeniu kryształu na zewnątrz i wystawianiu go na światło słoneczne, po czym następowało właściwe wróżenie (ta technika prawdopodobnie uszkodziłaby wzrok; nie jest już praktykowana).

Do XV wielu krystalomancja stanowiła część magicznego ceremoniału w zachodniej Europie. Ta niegdyś elegancka i prosta sztuka stała się zagmatwana i przesiąknięta ideologią mitów judeochrześcijańskich, wskutek czego przekształciła się w zupełnie inną praktykę.

W magii ceremonialnej magom kazano poddawać się czasochłonnym rytuałom oczyszczającym, recytować długie inwokacje i odprawiać inne rytualne akty przed zajrzeniem w kryształową kulę. Starodawne instrukcje nakazywały, by kule umieszczać na specjalnej skrzyni lub podstawie z wyrzeźbionymi symbolami i świętymi imionami. Kula była też namaszczana oliwą z oliwek. Niekiedy wróżenie z kryształowej kuli powierzano młodym chłopcom wstępującym dopiero w okres dojrzewania. Celem wszystkich tych zabiegów było wywołanie ducha, który miał się pojawić we wnętrzu kuli.

Na szczęście żadna z wymienionych wyżej praktyk nie jest konieczna w krystalomancji i, szczerze mówiąc, nie znam nikogo, kto wierzyłby w pojawianie się ducha w środku kuli. W rękach utalentowanego wróżbity kula z pewnością ukaże wizje – ale nie będą one zesłane przez duchy.

Krystalomancja rozwija się dziś wśród zawodowych wróżbitów, lecz większość osób o zdolnościach parapsychicznych twierdzi, że kula nie jest właściwie potrzebna do oglądania przyszłości. Używa się jej w znacznej mierze dla dekoracji i po to, by zrobić wrażenie na klientach.

Chociaż wróżenie z kryształowej kuli jest jedną z najbardziej znanych form wróżbiarstwa, jest też jedną z najtrudniejszych do zgłębienia praktyk w tej dziedzinie. Ponadto kule z kryształu kwarcowego w odpowiednim rozmiarze mogą być bardzo drogie. Z powodu dużego zainteresowania tą sztuką pozwolę sobie jednak na zaprezentowanie kilku technik wróżenia za pomocą kuli.

Idealna kryształowa kula powinna mieć co najmniej 6,35 cm średnicy. Powinna być wycięta z kryształu kwarcowego, nie zaś ze szkła czy plastiku. Powodem, dla którego wymaga się tego określonego rozmiaru kuli jest to, że im jest większa, tym większe i lepiej widoczne będą obserwowane w niej symbole i łatwiej będzie je interpretować.

Najlepsza kryształowa kula to taka, która jest idealnie okrągła i przejrzysta. Zazwyczaj większość kryształowych kul tej wielkości zawiera jednak tak zwane cienie. Na szczęście nie utrudniają one wróżenia z kuli.

Jak powszechnie wiadomo, kryształ kwarcowy jest produktem naturalnym posiadającym unikalny zestaw wiązek energii. Dzięki jej właściwościom może być używany jako punkt odniesienia dla jasnowidza. Sam środek kuli zdaje się przemawiać do wróżącego i odpędzać od niego nieistotne myśli.

Celem wróżenia z kryształowej kuli jest wywołanie obrazów w jej wnętrzu, nie zaś w umyśle wróżącego. Niektórzy ludzie uważają, że wizje te pojawiają się właściwie w głowie patrzącego, ale większość wróżbitów nie zgadza się z tym stwierdzeniem. Chociaż kryształ rzeczywiście może stymulować parapsychoiczną świadomość wróżbity, to same obrazy tworzy kula. Rozbudzona wrażliwość parapsychoiczna jest przydatna jedynie podczas interpretacji otrzymanych odpowiedzi.

Z tego właśnie powodu kryształomancją mogą zajmować się tylko osoby o wrażliwej i otwartej naturze. Nie trzeba mieć zdolności medium, choć to pomaga. Jednak prawie każdy z was, jeżeli będzie gotowy zaufać kuli i otworzyć się na przesyłane przez nią wiadomości, jest w stanie uzyskać odpowiedź w postaci symboli. Jeżeli będziecie dużo i regularnie ćwiczyć, zwiększy się efektywność waszych starań.

A teraz czas na szczegóły. Najlepiej jest zajmować się kryształomancją w nocy, gdy księżyc jest w pełni lub w fazie przybywania.

Zgaście światła, ale zostawcie zapaloną jedną świeczkę lub niewielką lampkę. W pokoju nie powinno być całkowicie ciemno. Usiądźcie plecami do źródła światła.

W pomieszczeniu powinna panować absolutna cisza: żadnego strzelającego ognia w kominku, żadnej muzyki, włączonych wentylatorów, ani odgłosów rozmów dobiegających z sąsiednich pomieszczeń. Wszelkie dźwięki zmniejszają prawdopodobieństwo pojawienia się znaków w kuli, gdyż będą rozpraszać wasz umysł podczas wróżenia.

Pierwszą oznaką tego, że coś zaczyna się dziać w waszej wróżbie, będzie powstanie zmętnienia w kryształach. Może on wypełnić się mlecznobiałą substancją wirującą wewnątrz kuli. Zrelaksujcie się i kontynuujcie obserwację. Substancja w kuli może zmieniać barwę z mlecznej na inne, ale nie wszyscy wróżbici widzieli to na własne oczy. W końcu zmętnienie przybierze kolor czarny.

Następnie w kuli pojawią się obrazy. Chociaż nigdy nie pojawiają się słowa (chyba że są one napisane na kartce papieru, która ma jakiś związek z waszym pytaniem), symbole zauważone w kryształowej kuli zazwyczaj będą związane z waszym pytaniem. Zapamiętajcie, co widzieliście – jest to konieczne do późniejszej interpretacji. Podczas obserwowania znaków nie starajcie się odszyfrować wiadomości; skupcie się na samych symbolach.

Na koniec obrazy rozplyną się w mgłę, która również zacznie powoli znikać – niczym zasłona spowijająca kulę. Zawsze jest to znak, że obserwowanie kryształowej kuli dobiegło końca.

Owińcie kulę w aksamit. Odłóżcie ją ostrożnie na miejsce i natychmiast przystąpcie do interpretowania symboli. Jeżeli uruchomicie w swojej głowie myślenie symboliczne, może to okazać się bardzo proste. Na przykład jeżeli zapytaliście o przyszłość waszego związku i zobaczyliście w kuli serce, informacja jest dość jasna (patrz: rozdział 4. pt. *Myślenie symboliczne*). Jeżeli będziecie mieć jakiegokolwiek trudności w odczytaniu symboli, zapiszcie je na kartce w kolejności, w jakiej się pojawiły i postarajcie się je zinterpretować innego dnia.

Nie wszystkie odpowiedzi uzyskane od kryształowej kuli opierają się na symbolach. Jeżeli zapytaliście, gdzie znajduje się jakiś zagubiony przedmiot, możecie w kuli ujrzeć obraz miejsca, w którym się ta

rzecz znajduje, np. szufladę, miejsce za kanapą itd. Jeżeli w związku z daną sferą życia macie przed sobą kilka opcji do wyboru i zapytacie kulę, która z nich będzie najodpowiedniejsza, wskazówka może być przedstawiona w wyraźny sposób.

Na początku pracy z kryształową kulą wielu z was będzie miało kłopot z przejściem etapu, gdy kula wydaje się zmętniać. Może to potrwać kilka tygodni. Jeżeli po tym czasie nadal będziecie mieć problemy z wygenerowaniem obrazów w kryształach, owińcie kulę w aksamit i odczekajcie co najmniej dzień przed podjęciem kolejnej próby wykonania wróżby. Symbole w końcu się pojawią.

Kilka słów na temat szklanych kul z dodatkiem ołowiu. Są one mniej kosztowne niż kule z prawdziwego kryształu kwarcowego. Niestety, nie posiadają unikalnych właściwości kryształu. Niektórzy wróżbicy korzystają ze szklanych kul z powodzeniem. Jednak kule wykonane z plastiku nie są polecane, gdyż łatwo ulegają zadrapaniom.

Jeżeli będziecie kontynuować wróżenie z kryształowej kuli, być może dojdziecie do wniosku, że jest to jedna z najbardziej sugestywnych i wiarygodnych technik wróżbiarskich.

Scott Cunningham magię oraz nauki tajemne praktykował przez ponad 20 lat. Jest autorem kilkudziesięciu książek z tematyki magii, wróżenia i ziołolecznictwa. Jego publikacje przetłumaczono na wiele języków. Opisał w nich wszystko to, czego sam doświadczył i co odkrył podczas wieloletnich badań. Jest światowym autorytetem wiedzy tajemnej.

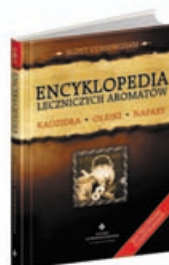
Książka to kompletny przewodnik po wróżbiarstwie, oprócz odczytywania znaków z przyrody, nauczysz się korzystać z szerokiego zakresu wróżb, od kart Tarota, poprzez wyrocznię I Ching, wróżenie z kryształowej kuli, po chiromancję. Poznasz **ponad 70 wróżb** pochodzących z różnych części świata i różnych okresów historycznych.

Wróżbiarstwo zaprezentowane przez Cunninghama jest przede wszystkim **sztuką kontaktu z naturą**. Autor pokazuje, jak wiele informacji można wyczytać z lotu ptaka, płynącej wody, chmur czy błyskawic na niebie. Jeśli zrozumiesz te znaki, to otrzymasz informacje niedostępne dla ogółu oraz będziesz mógł zapytać naturę o to, co Cię czeka.

Chcesz czasem rzucić okiem na to, co Cię czeka w ciągu kilku dni, tygodni a nawet lat? Każdy z nas czasem pragnie zajrzeć w przyszłość i zobaczyć czy spotka kogoś wyjątkowego, dostanie wymarzoną pracę lub podejmie słuszną decyzję.

Żeby zajmować się wróżbiarstwem nie musisz mieć zdolności parapsychoicznych, ani wierzyć w siłę wyższą, która decyduje o wyniku wróżby. Zaczynj wykorzystywać tę sztukę do kształtowania przyszłości i **żyj tak, jak zawsze chciałeś**.

MAGICZNE ENCYKLOPEDIE SCOTTA CUNNINGHAMA:

Cena: 34,30 zł

ISBN 978-83-7377-422-3

9 788373 477422 3

PATRONI MEDIALNI:

